

سر مقاله

قانونگرایی پاسخی به چه باید کرد

لطف الله غیثی

راست سنتی خطرناکتر است یا راست مدرن؟ اما دیدگاه قانونگرایی معتقد است راست مدرن و راست سنتی اگر بدبند مانع قانونی باشند، دشمن به شمار نمی‌آیند، بلکه راست انحراف طلب و راست افراطی و جریانی که هیچ قانونی را برئی تابد خطرناک است. محروم آذربی قمی پس از دوم خرداد ۱۳۷۶ در رساله‌ای نوشت درواقع دوم خرداد بیروزی آرای مردم بر قانون اساسی بر اجماع فقهاء و ایمان‌گرایی بود. شعار خاتمه هم در دوم خرداد، اگر دوست دار مبارزه با انحراف بود. حامل قانون باید کسی باشد که واقعه به مشروعیت و مقبولیت تک‌تک مواد مصرح در قانون مؤمن باشد، نه این که به نام قانون، قانون را دور بزنند، بلکه بر اساس همین قانون اساسی به مردم پاسخگو باشد، به آنها توهین نکرده و دروغ نگوید، کمایین که خاتمه طی هشت‌سال نه دروغ گفت و نه به کسی توهین کرد.

از نظر خارجی نیز ما در شرعاً می‌ستیم که امریکایی‌ها معتقدند حباب مسکن، حباب مالی و حباب اعتماد در آنها شکسته شده و نزدیک می‌باشد تا به هزار دروغ از حکام چهار گانه امریکا کشته شود. اگر دیگر از برگات قانون اساسی این است که ما در عمل مس نظام داریم که گاهی باهم به تعارض کشیده می‌شود؛ نخست نظام حلال و حرام حوزه‌های علمی، دیگری نظام قانون اساسی که از انقلاب مشروطیت به بعد شکل گرفت و حدتاً در برگیرنده احکام اجتماعی و اداره امور جامعه است و سوم دیدگاهی که جایگاه ولی فقیه را فوق قانون اساسی می‌داند، درحالی که ولايت فقیه هم چشم‌انداز خوب استفاده کنیم و دوران توسعه‌ای شیرین و بدون نوطنه داشته باشیم.

در اینجا علامت سوالی ایجاد می‌شود که چه جریانی باید در ایران فعل شود تا بهین و بیزگن‌های تعریف شود: سیاست محکم دفاعی، سیاست دفاع از استقلال و آزادی و رویکرد به پیشرفت و حرکتی قانونگرای و تشنگ زده هم در

مطلع شکجه، آزادی بیان و گسترش و نهادنی شدن مطبوعات، جدا کردن شرکت‌های اقتصادی از وزارت اطلاعات، همه و همه در راستای احیای قانون اساسی بود.

قانون اساسی ظرفیت‌های خالی بسیاری دارد که می‌توان آن را پر کرد؛ اگر ملی گرا هستید، مردم‌سالاری و حاکمیت ملی دارید، اگر مردم گرا هستید، حاکمیت مردم را دارید، اگر متوفی هستید مسائل عدالت طلبانه زیادی دارید، اگر دوست دار اسلام هستید، حاکمیت اسلام را دارد و اگر موحدید که حاکمیت توحید را دارد، اگر هر کدام از این موارد نسوازی شود و در که بهتری از توحید، اسلام و مردم‌سالاری ارائه شود، طبیعی است که ارتقا در قانونگرایی نیز برسودم آید.

قانونگرایی با اخبارات هیچ مقامی هم در تضاد نیست، لازمه توسعه جامعه این است که اقتدار و اختیار هم وجود داشته باشد، اما باید بر اساس قانون اساسی مستولیت و پاسخگویی هم باشد تا می‌باشد که دیگر از برگات قانون اساسی این است که ماده ۱۳۵۷ تکرار شود.

که ما در عمل مس نظام داریم که گاهی باهم به تعارض کشیده می‌شود؛ نخست نظام حلال و حرام حوزه‌های علمی، دیگری نظام قانون اساسی که از انقلاب مشروطیت به بعد شکل گرفت و حدتاً در برگیرنده احکام اجتماعی و اداره امور جامعه است و سوم دیدگاهی که جایگاه ولی فقیه را فوق قانون اساسی می‌داند، درحالی که ولايت فقیه هم جزء همین قانون اساسی می‌باشد.

برکت قانونگرایی این است که سه نظام را در یک نظام قانون اساسی ادغام می‌کند و حدت جامعه را عیقیت نموده و راه تosome را آسان و هموار می‌نماید، تحقق این وحدت دست کم یک زمان هشت ساله می‌طلبند.

پیش از خرداد ۱۳۷۶ طبقی از جامعه می‌پرسید

فرض ما بر این است که جامعه ایران وسیع تراز نظام جمهوری اسلامی و نظام هم وسیع تراز دولت است. بنابراین با توجه به مسائلی که در جامعه، نظام و دولت می‌گذرد هر که می‌آید و آماده خدمتگذاری می‌شود، باید برای نجات جامعه باید و جناب‌بندهای کنار گذاشته شود. مسائلی در جامعه ما می‌گذرد که تاکنون به این شدت و حدت دیده نشده، مانند فحشاً، اعتیاد، بی‌آتشی گی جوانان، مشکل ازدواج و مسکن، گرانی، قانون‌گریزی، گسبختگی، دموردگی و ...

دوم آن که هر کسی می‌آید باید به یک اصل توجه داشته باشد که یک انقلاب شکوهمندی در ایران شد که این انقلاب توحیدی، اسلامی و مردمی بوده و ۹۸٪ درصد به آن رأی دادند و نحسین شره آن، قانون اساسی جمهوری اسلامی بوده است. این قانون اساسی مقبولیت و مشروعت دارد. مشروعت آن به این معناست که تعداد زیادی مراجع و مجتهدان جامع الشرایط آن را امضا کرده‌اند و به لحاظ مقبولیت هم سه بار به رأی مردم گذاشته شده و سند وفاق ملی است و ماستندی بهتر از قانون اساسی نداریم، گرچه عدم انسجام‌هایی دارد، ولی در روابط موجود، تجدیدنظر در آن بهتر نخواهد شد که خود دلایل مستقلی می‌طلبد.

قانونگرایی می‌تواند دوقطبی کردن کاذب میان اصولگرایی و اصلاح طلبی را حل کند، چرا که ما اصولی بهتر از قانون اساسی نداریم و به گفته امام خمینی (ره) بر سر اصول میان فقهاء‌الله ماشاهد الله اختلاف است. دکتر حسن سیجانی در این رابطه می‌گوید اصولگرایی م Hasan قانونگرایی است. (چشم‌انداز ایران، شماره ۵۱) از سویی اصلاح طلبی هم همان احیای موارد تصریح شده در قانون اساسی است. آنچه در زمان سید محمد خاتمی اتفاق افتاده همانند ۴ بار انتخابات و فراندوں گونه، افسای قتل‌های زنجیره‌ای، احیای انتخابات شوراهای، من

تعمیم یابد تا جایگاه سیاسی - قانونی خود را از دست ندهند. بوش سعی داشت با محور شارارت خواندن ایران، درآمد نفت به جای عمران و آبادانی، صرف طبقه‌سازی نظامی - امنیتی شود تا آنجا که همه مسائل سیاسی درون ایران، مانند شوروی پیش از فروپاشی، همه‌چیز در پرتو مسائل نظامی - امنیتی دیده شود و در این راستا پشتونه قانونی و مردمی این نهادها کم شده و درهایت از آنجا که اصراف نظامی - امنیتی است در برای جریان قوی تر از خود تسلیم شود؛ نکته دیگر این که نهادهای نظامی - امنیتی با در من گرفتن از تجزیه و وزارت اطلاعات خود را از آزادگی‌ها به درآمدهای پادآورده، قراردادهای خارج از تشریفات نجات دهند تا جایگاه قانونی و مردمی خود را حفظ کنند.

امیدواریم ریاست جمهوری آینده در راستای احیای قانون اساسی به این مهم پردازد.

برای نمونه مزیت حزب عدالت و توسعه ترکیه بر نظام زرال‌ها که در سنگر لاییک قرار گرفته‌اند این است که آنها به دموکراسی کامل معتقد‌اند، ولی زرال‌ها و لاییک‌ها معتقد‌اند دموکراسی مقاوم و تعاملی داشته باشیم.

راهبرد متناسب با شرایط زمان این است که چون روینای فرهنگی امریکا دموکراسی است، ولی در عمل دنیا مانع ملی و هژمونی طلبی و جنگ است، بنابراین بهتر است ما راهی را انتخاب کنیم که به جنگ تمام عیار با امریکا نینجامد، که در آن صورت مازنده آن خواهیم بود. ما باید راه مقاومت را در پیش بگیریم، آن هم با پذیرش روینای دموکراسی. اگر سازوکارهای دموکراتیک خاتمه‌ی کار بزرگی شد و آن این که وزارت اطلاعات را از آزادگی به شرکت‌های اقتصادی پیرامون خود نجات داد، به نظر می‌رسد این تجربه کند، بلکه ما با توجه به منطق قوی اسلام و زاد بار دیگر درباره دیگر نهادهای نظامی و امنیتی

داخل و هم در خارج، بنابراین هر کس کاندیدای ورود به این عرصه می‌شود می‌بایست اعتماد جهانی را نیز نسبت به ایران جلب کرده و به جای سیاست تقابلی و تهاجمی، سیاست محکم تدافعی مقاوم و تعاملی داشته باشیم.

راهبرد متناسب با شرایط زمان این است که چون روینای فرهنگی امریکا دموکراسی است، ولی در عمل دنیا مانع ملی و هژمونی طلبی و جنگ است، بنابراین بهتر است ما راهی را انتخاب کنیم که به جنگ تمام عیار با امریکا نینجامد، که در آن صورت مازنده آن خواهیم بود. ما باید راه مقاومت را در پیش بگیریم، آن هم با پذیرش روینای دموکراسی. اگر سازوکارهای دموکراتیک خاتمه‌ی کار بزرگی شد و آن این که وزارت اطلاعات را از آزادگی به شرکت‌های اقتصادی پیرامون خود نجات داد، به نظر می‌رسد این تجربه کند، بلکه ما با توجه به منطق قوی اسلام و زاد بار دیگر درباره دیگر نهادهای نظامی و امنیتی

دیدارها جا هشتما

پانزدهمین نمایشگاه بین‌المللی مطبوعات و خبرگزاری‌های داخلی و کشورهای منطقه

از تاریخ ۲۶ آبان تا ۲ آذر ۱۳۸۷

در محل مصلای بزرگ امام خمینی (ره).

با صبا افتان و خیزان می‌روم تا کوی دوست
وزرفیقان ره استمداد همت می‌کنم

از خوانندگان نشریه تقاضای دعای خیر، همت عالی
و پرداخت به موقع حق اشتراک را داریم

